

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația :
CLUJ,
Strada Iuliu Maniu Nr. 31

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Abonament: 500 Lei la an

Redactor responsabil :
Protoiereu DUMITRU ANTAL

CUPRINSUL:

Sărbătorirea I. P. Sf. Patriarch	Redacția	Concursul Institutului Biblic.
Sfințirea capelei din Șomcuta-		Cronică.
mare	Rep.	Subiecte pentru conferințe.
Raiul (studiu)	prof. Dr. G. Muntean	Aviz oficial (jurământul preoților).
Programul unei generații	Fl. Mureșanu	Anunțuri.
Academia Teologică la Hue-		
din și Luduș	Rap.	

Sărbătorirea Î. P. Sfințitului Patriarch.

La anul nou s'au împlinit zece ani de când Î. P. Sf. Sa Patriarchul *Miron Cristea*, a fost ales Mitropolit Primat al României întregite.

Pentru biserica noastră, în deosebi cea ardelenescă, a fost un mare eveniment, în urma căruia se prevedea unificarea bisericilor provinciale și un nou avânt de progres al vieții bisericești și religioase, căci Î. P. Sf. Sa ducea în noua demnitate, o experiență de zece ani de arhipăstorie, o inteligență vie, o putere de muncă inepuizabilă, un mare dar oratoric și o autoritate incontestabilă. Biserica într'adevăr a progresat în toate ramurile, mai mult decât toate celelalte organizații ale statului nostru. Progrese într'adevăr mari le-a făcut arhiepiscopia Bucureștilor, unde s'au pus temelii noi întregii organizații administrative și religioase, atât la protopopiate și parohii, cât și la mănăstiri. În deosebi în orașul București, mai bine de jumătate dintre preoți s'au premeinit cu elemente valoroase, culese din aproape întreagă țara,

provocându-se un curent de viață religioasă, cum credem că n'a cunoscut capitala niciodată. În gospodăriile mănăstirești s'a pus ordine și control, de care nu exista înainte vreme.

Pentru aceste rezultate știute și recunoscute de toți, ne așteptam ca arhiepiscopia Bucureștilor, să aniverseze în mod supra sărbătoreasc acest deceniu de muncă ce i l-a închinat Î. Prea Sfințitul Patriarch, organizării și refacerii ei. Poate că va și face acest lucru la întrunirea Adunării eparhiale, când vor fi împliniți și 20 de ani, dela instalarea întru episcop al Caransebeșului.

Cum guvernul, primăria capitalei și asociația relig. „Patriarchul Miron“ au sărbătorit acum pe Î. P. Sf. Sa, ne simțim și noi datori a ne asocia acestei sărbătoriri, urându-i Î. P. Sf. Sale, încă mulți ani cu sănătate și putere neobosită de muncă, atât de necesară încă Bisericii noastre, cât și Statului, în calitate de Înalt Regent.

Întru mulți ani Înălțate Stăpâne!

Sfințirea capelei din Șomcuta-mare.

Șomcuta-mare este un mic orașel în partea de sud a județului Satmare. Are și un trecut istoric, fiind un timp capitala administrativă a Chioarului, ca centru natural ce-i era. În această calitate pe vremuri și-a zidit o vastă clădire administrativă, cu contribuția de muncă și bănească a întregului ținut. Clădirea fiind părăsită, a fost salvată de ruină prin așezarea în ea a unui gimnaziu de stat, după ce tot statul i-a făcut reparații radicale. Gimnaziul s'a desființat, rămânând așezată aici numai școala primară.

Locuitorii de baștină ai Șomcutei au fost Români, cum sunt a treia parte și astăzi. Din vechii ortodocși au rămas puțini, cu toată tradiția și azi păstrează amintirea existenței unei mănăstiri în apropiere, prin locul ce i se zice „la mănăstire“. Reînviata biserică ortodoxă — cu toate pedecile ce ni le-au pus frații uniți — s'a așezat în două odăițe din aripa stângă a „Cetății“. Inzestrată cu toate cele necesare, cu iconostasul pictat de D. Cabadaiev, capela cu toată modestia ei, se prezintă foarte bine. Inițierea ei se datorește străduințelor neobosite ale pr. Ștefan *Gheție* din Văleni, ajutat întru toate de dnii epitropi Dr. N. *Gherghel* și T. *Costin*, cât și de ceilalți enoriași. Inzestrarea cu odăjdii, cărți și odoare, se datorește, aproape în întregime, dlui general I. *Tarnoschi* și soția Elena n. *Boierescu*, din Iași, părinții dnei Dr. N. *Gherghel*, cari cu adevărată dragoste de creștini s'au ostenit să obțină dela creștinii buni, preoți și Cons. Central bis., toate cele necesare bisericii (vezi mulțumita publică, la Cronică).

Sfințirea capelei s'a făcut Duminică, 22 Dec. 1929, de către P. On. prof. D. Antal, rev. bis., ca delegat al P. Sf. Sale, asistat de P. On. protopop tractual Alex. *Latiș*, on. preoți: Șt. *Gheție*, Șt. *Miclea*, V. *Cosma*, Gh. *Gheție*, V. *Dragoș*, Al. *Cioacăș*, Aug. *Șovrea*, Gh. *Danciu* și Augustin *Dragomir*.

La actul sfințirii și la serviciul divin au participat pe lângă toți credincioșii noștri, mai mulți intelectuali uniți, doamne și domni, șefii autorităților locale și foarte

mulți țărani din Văleni și Finteuș, încât capela a fost neîncăpătoare. Solemnitatea serviciului divin a fost foarte mult înălțată prin răspunsurile date de Corul bărbătesc din Finteușul-mare, sub conducerea pricepută a dlui inv. N. *Dragoș*.

Predica a rostit-o P. On. revizor bisericesc, vorbind convingător despre formarea conștiinței religioase. A adus mulțumiri călduroase ctitorilor și binefăcătorilor, cari din așa mare depărtare au știut cu daniile lor, să înfrățească credința nebiruită a ortodoxiei din vechea Moldovă, cu cea din Chioar. A mulțumit apoi corului, cât și celor prezenți, oaspeți și credincioși, cari au contribuit la deplina reușită a acestei serbări de reînviere a ortodoxiei în acest orașel.

La masa comună ce a urmat, s'a toastat pentru P. Pf. Sa episcopul nostru Nicolae, delegatul episcopesc, protopop, pr. Șt. *Gheție*, binefăcători, epitropi și oaspeți.

Dintre participanți, pe lângă cei amintiți, remarcăm pe dna Dr. N. *Gherghel*, dna și dl Dr. *Olsavsky*, Gh. *Radocea*, Dr. A. *Tibil*, adv., Șt. *Pop*, D. *Teodoriu*, cons. agr., șef-jud. M. C. *Radescu*, jud. Gh. *Sachelarie* și I. *Constantinescu*, inv.-dir. N. *Bogdan*, E. *Voisa*, A. *Grobeiu*, I. *Coțofana* etc.

După ora 3, într'o sală a „Cetății“, s'a ținut conferința de toamnă a preoțimii din protopopiatul Cetății-de-piatră, sub prezidenția pr. Șt. *Gheție*. Punctul principal din program a fost referatul pr. Aug. *Șovrea*, privitor la felul cum ne putem obișnui să rezolvăm la timp și bine actele oficiale, bine tratat și cu concluzii practice. Vrednic de laudă și de imitare este înființarea fondului de ajutorare preoțesc, în caz de deces, a cărui statute s'au votat. În cadrul conferinței s'a cetit și adresa P. Sf. Sale, prin care pr. Șt. *Gheție* a fost distins cu brâu roșu, ca o încununare bine meritată a activității d-sale dezvoltate în 25 ani de păstorire. A fost sincer felicitat. P. On. prof. D. Antal, înainte de închiderea conferinței, în a cărei discuții încă a participat, a dat o serie de îndrumări în legătură cu purtarea preoțească, cam nesocotită de unii, încheind cu un cuvânt de felicitare preotului Șt. *Gheție*, care la seria faptelor sale vrednice s'a adaus și înființarea capelei sfințite în această zi în Șomcuta-mare.

R A I U L

Numirea pe care autorul biblic o dă locului în care Dumnezeu a așezat pe primul om, este ebreescul *gan*. Originea acestui cuvânt până azi nu este încă pe deplin cunoscută. Unii dintre teologi sunt de părerea că este un cuvânt curat ebraic, alții însă că ar fi împrumutat din limba sumerică.¹⁾

Gan, în general înseamnă grădină. Legătura de idei în care ne obvine în V. T. adeseori acest cuvânt, ne îndreptățește a trage concluzia că are și o însemnare specială. Astfel în întreg capitol. II. și III. din Geneză, *gan* reprezintă grădina unică, sădită de Dumnezeu pe seama strămoșului nostru. În Gen. 13, 10; Is. 51, 3; Ez. 23, 13; 31, 9 îl întâlnim în forma de: *gan Elohin* = grădina lui Dumnezeu.

Probabil că această împrejurare a determinat pe traducătorii Septuagintei să redea ebreescul *gan* prin grecescul *parádeisos*,²⁾ iar Ieronim prin latinescul *paradisus*. Traducătorii V. T. în limbile moderne, în cea mai mare parte se orientează după Ieronim. Traducătorii români redau ebreescul *gan* din V. T. precum și grecescul *parádeisos* din N. T., prin românescul Raiu, un

¹⁾ Landersdorfer „Die sumerische Frage und die Bibel“ pag. 23.

²⁾ Acest cuvânt introdus în limba grecească pe timpul lui Xenophon, cu siguranță este luat din limba persană în care înseamnă: grădină regească. Se naște întrebarea, dacă nu cumva chiar și Persii l-au împrumutat dintr-o altă limbă, intrucât și în V. T. îl găsim în forma de *pardes* (Neun. 2, 8; Cânt. cânt. 4, 13; Ecl. 2, 5.) După părerea lui Spiegel „Avesta“ übers. I, p. 293, atât Persii, cât și Arabii și Armenii, l-au împrumutat din limba zendă. Pentru prima oară îl întâlnim în Avesta. Dimpotrivă Fr. Delitsch este de părerea că acest cuvânt în singurul loc în care îl întâlnim în limba zendă, înseamnă îngrămădire, și nici decum o grădină măreață, un paradis în sensul biblic, ce-i mai mult în locul unde ni se vorbește despre o grădină paradisiacă nici nu găsim acest cuvânt, deci mai probabil avem a-l căuta în limba babiloneană. Argumentul, la care se provoacă, este următorul: Din monumentele cuneiforme și din basoreliefurile assirice obiceiul de a planta parcuri întinse în jurul palatelor regale, din cele mai vechi timpuri, procura o deosebită plăcere regilor. Vechea epocă babiloneană despre Izdubar, ne înfățișează palatul tiranului elamitic Chumbaba din orașul Erech, ca fiind așezat în mijlocul unei imense grădini împrejmuită cu ziduri. (G. Smith „Chaldäische Genesis“ pag. 180.) Despre Tiglathpileser I, știm, că a adus în grădina lui din cetatea Assur, tot felul de sălbăticiuni din pădurile țării lui, ba importă chiar și din țări streine. Cunoscută fiindu-i această plăcere, regele țării Musru, îi trimise în dar și animale acvatice. Tiglathpileser, este considerat drept primul care a plantat cipresi în grădinile Assiriei. Tot despre o grădină minunată ne vorbește și regele Sacherib. Iată câteva cazuri din care se vede că regii babiloneni, assirieni și persani, erau admiratori ai grădinilor frumoase. În cartea deuterocanonică „Istoria Susanei“ o grădină babiloneană este numită *parádeisos*, deci o numire bine cunoscută în Babilonia. „Wo lag das Paradies?“ p. 95.

cuvânt care exprimă mai mult decât grădină.

Ce a înțeles autorul sfânt prin expresiunea *gan*?

Fără îndoială, o grădină plantată de Dumnezeu într-o parte a Pământului, împodobită cu tot ceace lumea vegetală poate produce mai frumos și mai bun, și populată cu animale, în care omul a fost pus stăpân. Notele distincte ale acestei grădini erau: avea plantator pe însuși Dumnezeu; era adumbrită pe lângă alții și de doi pomi inexistenți într-alt loc (pomul științei bine-lui și al răului, și pomul vieții) și garanta omului o viață liniștită și lipsită de griji.

Existat-a în realitate cândva pe Pământ acea grădină minunată?

Caracterul tratatului biblic în care autorul sfânt ne vorbește despre Raiu, este pur istoric. Nimic nu ne îndreptățește să-i dăm o altă interpretare decât cea literară. A trage la îndoială adevăritatea celor cuprinse în acest tratat, înseamnă tot atât cât și a trage la îndoială adevărul privitor la creațiunea omului. Deci existența Raiului Pământesc ca prim loc de reședință al omului, este o realitate.

Mai există și azi, sau nu?

Nici un loc de pe suprafața planetei noastre nu corăspunde descrierilor Raiului străvechiu. Că ar exista vre-un ținut în care mai dăinuiește leagănul omenirii, fără a fi totuși cunoscut de oameni, e foarte problematic. Mai mult ca sigur că Raiul s'a distrus.

A fost sădit special pentru omul prim, acea făptură perfectă, demnă de creatorul său. Dar prin păcat natura omului se strică, fericirea lui condiționată de calitățile cu care a fost înzestrat, de darurile supranaturale cu cari a fost dăruit de legătura lui intimă cu Dumnezeu, devine o imposibilitate. Trebuie să părăsească din propria vină locul hărăzit numai fericirii. Blăstemul pedepsei se abate asupra lui precum și asupra întregii vieți de pe pământ. (Rom. 8, 19—22.)

*

În afară de ideea exprimată în Gen. 2, 8—17; 3, 1—10; 3, 23—24; Num. 24, 6; Is. 51, 3 etc. atât în V. T.³⁾ dar mai cu

³⁾ „Înțelepciunea lui Solomon“ 3, 1—8; 4, 2; 5, 16; Dan. 12, 2.

seamă în N. T., găsim o nouă idee despre Raiu. Este Raiul ceresc, lăcașul celor fericiți după trecerea din această vale a plângerii. Precum Dumnezeu, după căderea omului în păcat, în marea lui bună-tate, nu i-a luat nădejdea unei mântuiri, astfel nu i-a luat nici nădejdea reîn-tarcerii în locul fericirii, care însă nu va mai fi pe Pământ, ci în ceruri. Cunoaștem acest Raiu numai din revelația divină.

Numirile pe cari le are în sf. Scriptură sunt: Raiu (Luc. 23, 43; II. Cor. 12, 4); Împărăția ceriului (Mat. 13, 43); Împărăția lui Dumnezeu (Mat. 6, 33; Marc. 9, 46); Împărăția Tatălui (Mat. 13, 43); Orașul lui Dumnezeu (12, 22); Împărăția lui Hristos (Luc. 22, 30; 23, 43; II. Tim. 4, 18); Casa Tatălui (Ioan 14, 2); Sf. Sfințelor (Evr. 9, 12; 24, 25.)

În V. T. Raiul ceresc e definit ca locul în care este Dumnezeu cu îngerii. Despre o viață fericită la început nici nu se amintește. În cărțile ultime, cari reprezintă supremul punct al eshatologiei V. T. se spune totuși, că cei drepti vor trăi o viață vicinică la Dumnezeu, vor fi asemenea regilor, vor fi încoronați, Dumnezeu va fi răsplata lor, le va da mărire și frumșețe.

În N. T. Mântuitorul vorbește despre Raiu și fericirea din el, de cele mai multe ori numai în pilde. Tatăl ceresc îi va lăsa pe ai lui să se apropie de El, și astfel îi răsplătește pentru chinurile din viața pământească. Cam în această formă ne apare Raiul, atât în predica de pe munte, și parabolele privitoare la împărăția cerurilor. Numai astfel se și putea vorbi despre lumea invizibilă de dincolo.

În câteva rânduri totuși vorbește și direct despre Raiu. Viața vecinică constă în aceea: „ca să Te cunoască pe Tine, unul adevăratul Dumnezeu“ (Ioan 17, 3.) Acolo nici nu se însoară, nici nu se mărită „ci ca îngerii lui Dumnezeu sunt“ (Matei 22, 30.)

Pavel în epistolele sale vorbește despre viziunea sa din al treilea cer, însă ceea ce a auzit și a văzut acolo nu poate fi spus (II. Cor. 12, 1—4.) „Cele ce ochiul n'a văzut, nici urechea n'a auzit, nici la inima omului nu s'au suit, aceasta a gătit Dumnezeu celor ce îl iubesc“ (I. Cor. 2, 9.) Dumnezeu pentru noi „locuiește întru lu-

mină neapropiată“ (I. Tim. 6, 16.) Raiul este viață vecinică la Dumnezeu (Rom. 2, 7; 5, 21; 6, 22; Gal. 6, 8; I. Tim. 4, 8; Tit. 3, 7) și mărire divină (Rom. 8, 18; Col. 1, 27; I. Tim. 1, 11; Evr. 2, 10.)

După Ioan încă nu ni s'a descoperit ce vom fi „ci știm că atunci când Se va arăta, asemenea Lui vom fi; că-l vom vedea pe El cum este“ (ep. I. Ioan 3, 1.) „Și aceasta este vestirea care am auzit-o dela dânsul și vestim vouă, că Dumnezeu luminează este și nici un întunec înrânsul nu este“ (ep. I. Ioan 1, 5); este asemenea soarelui pământesc (Apoc. 22, 5.) Raiul este noul Ierusalim, orașul lui Dumnezeu (Apoc. 21, 1—22; I. Petr. 3, 22; Iud. 21; Iac. 2, 5.)

Și sf. părinți orientându-se după datele Sf. Scripturi, amintesc doar, că cei fericiți în tovărășia îngerilor vor duce în Rai o viață fericită. (Policarp „Ad. Phil.“ 2, 3; Iustin „Dial.“ 45; Theofil „Ad Antol.“ 7; Irineu „Adv. haer.“ 4, 28; 5, 36, 1—3; Tertullian „Apol.“ 48 etc.) Fericirea o găsec în vederea lui Dumnezeu.

Muntean.

Sărbătorirea Crăciunului și Anului nou în Cluj.

Cu toată strămtoarea bisericii catedrale, — de care ne plângem după fiecare sărbătoare mai mare, atât noi, cât mai ales credincioșii noștri, — prăznirea Crăciunului și slujbele religioase, au avut tot fastul cuvenit. În ziua întâi sf. liturghie a fost săvârșită de P. Sf. Sa episcopul nostru *Nicolae*, asistat de protoiereii, cons. ep. Dr. Seb. Stanca, Dr. V. Sava, reviz. ep. D. Antal, secret. ep. Laur. Curea, prof. N. Vasii, pr. I. Cociuban, arhidiacon Dr. I. Vască și V. Bogdan. Răspunsurile le-a dat corul Acad. teologice sub conducerea prof. V. Petrașcu. A predicat P. Sf. Sa, rostind cu graiu viu frumoasele cuvinte din Pastorală de Crăciun, adăugând și câteva învățături și îndemnuri potrivite celor dela oraș.

În ziua de Anul nou, pe lângă sf. liturghie s'a oficiat și Te Deum, după care a predicat protop. Clujului, N. Vasii, vorbind foarte bine despre însemnătatea zilci și curentele de distrucție a moralei creștine și autorității publice, cari se strecoară ca un venin fin, prin presă, literatură și artă, cât și prin adaptarea unor obiceiuri străine de neam și biserică.

Atât în ziua de Crăciun, cât mai ales la Anul nou, șefii autorităților, membrii Cons. Eparhial și toți oamenii de seamă din Cluj, au prezentat P. Sf. Sale omagii și urări de bine și sănătate.

P A G I N A
STUDENTILOR TEOLOGI

Programul unei generații.

După-ce în numărul trecut se anunțase această nouă rubrică, ni s'ar cere ca prim cuvânt expunerea programului, al cărui realizare o urmărim prin această pagină și poate justificarea lui.

Hotărît că nu plecăm la drum fără un program bine precizat și acesta este programul unei generații, căreia aparținem, și care este chemată în slujbă și sub flamurile unui sfânt ideal — Unirea integrală a elementului românesc de pe aceste plaiuri.

Nu ne putem opri în drumul firesc pe care trebuie să-l străbată acest neam. Unirea formală între granițele unui stat invidiat de toți, nu este finalul ci numai etapa menită să creeze mediul optim pentru desăvârșirea unității sufletești.

Dacă generațiile trecute cari au alimentat cu milenare răbdări și jertfe, idealul înfăptuit, nu s'au înșelat în nădejile lor, credem că justiția immanentă ce-și pronunță sentința din timp în timp, nu le va înșela nici pe ale noastre, — aceasta o credem atât de neîndoelnic, încât nu se poate să nu se întâmple așa. Acesta este idealul generației noastre. Or, idealul fiind mobilul creator al vieții umane, el indică și calea ce duce în împărăția armoniei și desăvârșirii sale. *O conștiință ortodoxă unică*, care să străbată ca un fir roșu toate acțiunile de spiritualism și care să sintetizeze toate energiile noastre, va fi în măsură să biruie obstacolele ce se vor crea și să ridice pe victoriile câștigate ieftin de către profitorii oportuniști, eterna cetate indistructibilă a acestui neam. Prin această conștiință ortodoxă, vom putea ajunge la realizarea idealului, iar mijlocul cel mai expeditiv este al slovei scrise, care să fie crainicul acestor gânduri și care să formeze o atmosferă prielnică și o opinie în acest senz.

Iată gândul care ne-a făcut să solicităm această pagină, care ni s'a pus la îndemână cu un înțeleghător sprijin de către părinții noștri conducători pe căile armoniei, în suflet cu iubirea de neam și de

moșie, spre a clădi palatul în care să trăim fericiți.

Din această pagină vom face interpretul sufletelor noastre tinere, frământate de problemele vitale ale ortodoxismului românesc și nervul de legătură între noi și între cei ce sunt ieșiți demult la lucru în via Domnului. Prin acest început modest ne vom nizu să ne înfrățim cu toți cari suntem chemați în slujba aceleiași cauze.

Ținând seamă de rezultatele trudei omenești și folosindu-ne de ele, preotul zilei de mâne nu poate rămânea numai la predania cu graiu viu, ci trebuie să fie bine înarmat cu toate armele pe cari i le poate oferi civilizația umană, trebuie să fie și un bun mânuitor și al cuvântului scris, care va deveni ecoul îndepărtat al gândurilor sale, creind acea tainică comunitate sufletească ce va duce la înfrățirea după care însetoșează sufletul creștin.

Având în vedere și această considerație, modesta dar bine intenționată noastră pagină poate să formeze o adevărată școală pentru viitorii slujitori ai altarului, introducându-i în tainele scrisului. Dacă prima slovă s'a scris în cerdacul bisericilor noastre, trebuie ca slujitorul lor să fie cel mai iscusit mânuitor de slovă.

Societatea „Credința Ortodoxă“ a studenților dela Academia Teologică de pe lângă ctitoria lui Ștefan cel Mare și Sfânt, reinviată prin sublima smerenie creștinească a Prea Sfințitului Nicolae Ivan, smerenie care ridică pe om la cele înalte, încheindu-și cu anul 1929 prima pentadă din activitatea desfășurată pe teren de înălțare morală și culturalizare prin conferințe, servicii divine și concerte, având neprecupețitul concurs al profesorilor devotați cauzei, întimpină noul an, 1930, cu această pagină pe care i-o adaugă la bugetul nădejtilor ce le aduce cu el.

Florea Mureșanu,
președ. Societății.

Atragem atențiunea preoților noștri asupra concursului Institutului Biblic, pentru scrierea unei serii de broșuri de propagandă religioasă, rugând pe cei destoinici în scris, să concureze la acest concurs.

Academia teologică la Huedin și Luduș.

Studentii Academiei noastre teologice au adăos la frumoasa lor activitate extrașcolară încă două manifestații demne, în vacanța sf. sărbători ale Nașterii Domnului: s'au deplasat sub călăuzirea Decanului Academiei *Dr. I. Vască* și a prof. *Dr. V. Petrașcu* în centrele *Huedin* (26 Dec. 1929) și *Luduș* (29 Dec.), unde prin executarea unor alese prestațiuni literare și muzicale, au contribuit simțitor la ridicarea prestigiului credincioșilor noștri din respectivele centre, ca și la înălțarea instituției lor proprii.

Programa a fost aproape aceeași în ambele locuri: s'au executat frumoase cântări religioase, populare și naționale, sub măiastra conducere a prof. de cântări *Dr. V. Petrașcu*, încadrându-se între ele câte una sau două recitări (stud. *V. Oțoiu* și *I. Pop*) și conferința Decanului *Dr. I. Vască*, tratând despre „Rolul Mântuitorului în civilizația omenirii”.

Cu vie satisfacție trebuie să observăm, că reușita morală și materială a fost deplină. Tot ce au aceste centre mai select, a participat la aceste sărbări ale reprezentanților bisericii noastre. Pentru buna reușită au contribuit în primul rând credincioșii noștri din loc, în frunte cu conducătorii lor spirituali: la *Huedin* din partea soc. ort. naț. a femeilor române, dna *Georgescu* și dl protop. *A. Muntean*, iar la *Luduș* dl protop. *R. Popa*.

Va rămânea totodată o pildă de urmat pentru viitorii noștri preoți, interesul și dragostea, pe care au putut-o constata pusă în faptă de bravii noștri protopopi atunci când este în joc prosperarea și prestigiul cauzei noastre sfinte. Îi felicităm pentru succesul ce l-au avut și le dorim ca aceeași mulțumire sufletească să-i animeze neîncetat în viață.

Prestațiunile Academiei noastre teologice se remarcă ca foarte folositoare pentru prosperarea bisericii noastre ortodoxe, pentru înălțarea prestigiului ei și trezirea conștiinței religioase. Recomandăm tuturor centrelor noastre mai importante să imiteze exemplul dlor protopopi din *Huedin* și *Luduș* și să apeleze la sprijinul moral al tinerii noastre Instituții de înaltă cultură religioasă și morală.

Rap.

Concurs

pentru scrieri de propagandă religioasă.

Institutul Biblic al Bisericii ortodoxe române, dorind a tipări în biblioteca sa o serie de broșuri pentru prevenirea și combaterea propagandei sectante, publică pentru această concurs, pe termen de trei luni, adică până la 1 Aprilie 1930, pentru alcătuirea următoarelor broșuri:

1. *Sectele religioase*. Istoricul apariției lor. Starea lor de astăzi externă și internă. (În această broșură se va arăta pe larg biografiile întemeietorilor acestor secte, cari au fost adeseaori oameni de rea credință, înșelători, etc.)

2. Problema mântuirii după concepția ortodoxă, catolică, protestantă și sectantă.

3. Sf. Scriptură și Sf. Tradițiune.

4. Biserica.

5. Tainele Bisericii.

6. Cultul Sfinților.

7. Tălcuirea Sf. Scripturi.

8. Cinstirea Sfințelor icoane.

9. Cinstirea Sf. Cruci.

10. Rolul misionarului ortodox.

11. Metoda prevenirii și combaterii sectelor.

Tratarea acestor chestiuni se va face într'o expunere clară, cu termeni înțeleși de toată lumea și cu argumentație biblică suficientă pentru luminarea desăvârșită a chestiunii.

În ceea ce privește stilul, acesta nu va fi nici popular, nici științific, ci pe cât posibil va trebui să îndeplinească ambele aceste calități.

Și fiindcă broșurile se vor tipări cu 2 feluri de literă și anume, cu literă mai mare argumentația strict necesară și compatibilă cu o descriere pe înțelesul tuturor, iar cu literă mai mică textele biblice în întregime, pentru aceasta alcătuitoarii vor ține seama, în tratarea subiectelor, de lucrul acesta.

Formatul broșurilor va fi acela al broșurilor tipărite în biblioteca Institutului biblic, fiecare broșură va putea avea dela 5—7 coale de tipar, adică 80—120 pagini.

Institutul biblic plătește ca drept de autor, odată pentru totdeauna, pentru broșurile alese, Lei 4000 coala de tipar.

Alegerea broșurilor se va face de către comitetul de editură al Institutului, la care va lua parte și comitetul administrativ sau un delegat al său.

Cei care doresc a cunoaște mai amănunțit felul în care Institutul dorește să fie tratate aceste chestiuni, sunt rugați să citească referatul prezentat comitetului administrativ în această privință, de către dl Th. Păcescu, președintele comitetului, publicat în revista „Biserica ortodoxă“ de pe numărul pe luna Decembrie 1929.

* CRONICĂ *

Minciuni de Crăciun pentru Unguri.

Ziarul „Ellenzék“ a scos de Crăciun un număr festiv, la aniversarea de 50 ani împliniți, glorificând pe întemeietorul, politician și scriitor, Bartha Miklós. În numărul acesta au scris și scriitori români cari nu cunosc pe unguri, n'au trăit cu ei și mai ales nu știu ce ură poartă în sufletul lor contra neamului de iobagi, pe cari i-ar vedea bucurosi iar în robie sufletească și trupească. — Unul din mulții colaboratori de ocazie scrie în numărul festiv, că a fost invitat la masa unui ungar neaș din Roșia-montană, și pe când părinții, stăpânii casei, vorbeau cu oaspele lor în dulcele graiu unguresc, cu copilul lor, pe care îl numesc *Barta Nicolae*, nu se pot înțelege decât în limba valahă, și aceasta îi dărește școalei primare de stat românești din Roșia și dascălilor fanatici românești. — Câte vorbe, atâtea minciuni, dar prind bine de Crăciun pentru pace și înfrățire!

O nouă donație în Poiana-Turzii.

Fruntașul și bunul creștin Gheorghe Jucan din filia Poiana (Turzii) face pe seama bisericii noastre de acolo o nouă donațiune, acum pentru a treia oară, de 5 jug. pământ. — Fapta bună se laudă dela sine, noi ținem să-i exprimăm mulțumiri pentru jertfa sa pilduitoare și să-i dorim lui și distinsului prim episcop și bun chivernisi-

tor al averii bisericii de acolo, dlui Ioan Taras, încă multe succese pe acest tărâm de afirmație sufletească.

*

Mulțumită publică. Parohia ortodoxă română din Șomcuta-mare, aduce cele mai simțite mulțămite dlui general *I. Tarnoschi* din Iași și soției sale Elena n. Boerescu, pentru directa mijlocire de a obține pentru capela noastră următoarele daruri:

1. Toate cărțile trebuitoare serviciului divin, oferite de Cons. Central bis., cu binecuvântarea I. P. Sf. Patriarch.

2. Un rând de vestminte preoțești, oferite de preotul *Chirica*, parohul bisericii Barnoschi din Iași.

3. Un rând de vestminte preoțești, oferite de pr. Gh. Agapie, parohul bis. Patruzezi de sfinți din Iași.

4. O cruce de lemn, oferită de acelaș.

5. Cădelniță de argint și o cruce de lemn sculptată, oferite de Bis. Sf. Spiridon din Iași, cu binecuvântarea P. S. S. Arch. Leu Botoșăneanul.

6. Un sfânt potir, o tavă pentru anafură, precum și 11 icoane (prăsnicare) dela pr. Vasilachi, parohul bisericii Toma Cosma din Iași.

7. Un potir nou, disc, copie, linguriță, o tavă și un vas de păstrat sf. cuminecătură, toate de argint și aurite, acopereminte, donate de bunul credincios Iordachi Arpinte din Iași, str. A. Sturdza nr. 1.

8. Icoana Sf. Treimi, Sf. Scriptură, donate de buna credincioasă Maria Madelena Șoimaru din Iași, str. Sărării nr. 47.

9. Lumânările pentru Sf. Prestol și biserică, donate de către bunul credincios Gh. Luca și soția Floarea din Iași.

Dea bunul Dumnezeu, ca atât donatorilor cât și ostenitorilor pentru obținerea lor, să le răsplătească înmiit.

Subiecte pentru cercurile religioase și conferințele preoțești.

11. Taina căsătoriei.
12. Taina Sf. Maslu.
13. Trebuințele cultului intern și extern.
14. Explicarea Sf. liturghii.
15. Despre venerarea icoanelor.

(Urmare).

16. „ venerarea sfinților, moaștelor.
17. „ cinstirea Sf. Îngeri.
18. „ păcat și feliurile lui.
19. „ păcatul mândriei și urmările lui.
20. „ „ sgârbeniei „ „ „
21. „ „ desfrânării „ „ „
22. „ „ lăcomiei „ „ „
23. „ „ mâniei „ „ „
24. „ „ contra Duhului sfânt.
25. „ „ clevetirei.
26. „ „ furtului și urmările lui.
27. „ vițiu.
28. „ recompensele și pedepsele ce vin dela Dumnezeu.
29. Datoriile omului către sufletul său.
30. Datorințele părinților către copii.
31. Datorințele copiilor către părinți.
32. Datorințele dintre soți.
33. Datorințele creștinilor față de biserică.
34. Datorințele creștinului de a lua parte la slujbele divine din Dumineci și sărbători.
35. Datoria de a ne păstra credința, limba și obiceiurile strămoșești.
36. Despre indiferentismul religios, cauzele și urmările lui.
37. Jurământul după doctrina creștină, feliurile lui.
38. Jurământul strâmb și urmările lui.
39. Despre moartea trupească și starea sufletului după moarte.
40. Despre învierea morților, judecata viitoare și răsplata vecinică.
41. Cultul morților.
42. Despre sfârșitul lumii după Sf. Scriptură.
43. Despre milostenie.
44. Despre faptele bune.
45. Despre cele 9 fericiri.
46. Despre învățătura creștină și bunurile lumii.
47. Despre respectul bunurilor deaproapelui.
48. Căile prin care putem ajunge la mai multă mulțumire în viață.
49. Despre Sf. Scriptură.
50. Despre Sf. tradiție a bisericii creștine.
51. Despre Sf. Crucă.
52. Despre respectarea sărbătorilor.
53. Respectul către cei bătrâni, mai mari și mai învățați ca noi.
54. Postul și foloasele lui.
55. Despre educația morală și cea fizică.
56. Beția și urmările ei asupra individului, familiei și societății.
57. Păstrarea credinței strămoșești.
58. Biserica și școala ca factori de lumină ai poporului. (Va urma).

PARTEA OFICIALĂ

CONSILIUL EPARHIAL ORT.-ROM. DIN CLUJ

Nr. 7577/1929.

Aviz oficial.

Pe această cale se aduce la cunoștința tuturor preoților noștri că *că nu pot depune jurământul înaintea instanțelor civile decât cu învoirea prealabilă a P. Sf. Sale*, conform hotărârii Sf. Sinod, Nr. 1014 dela 17 Decembrie 1929, care sună: „Preoții pot depune jurământul în fața instanțelor civile, numai cu binecuvântarea chiriarhului respectiv“.

Cluj, la 28 Decembrie 1929.

Consiliul Eparhial.

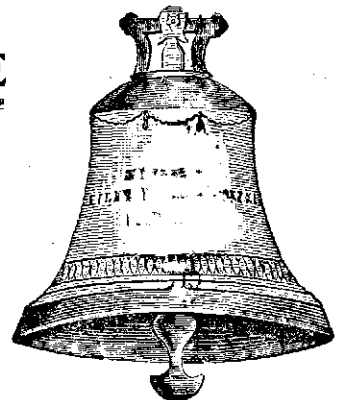
AVIZ! Cu onoare aduc la cunoștința on. preoților și organelor eparhiale, că începând cu 1 Ianuarie c., în prăvălia mea din Cluj, Str. Iuliu Maniu nr. 7, se vor afla **de vânzare în rate și ICOANE SFINTE**, frumos încadrate. Icoanele încadrate vor fi expuse în permanență, fiecare având indicat și prețul. Cu stimă **MIHAIL SOMLYAI**
1-12

ÎN ATENȚIUNEA PAROHILOR și EPITROPIILOR BISERICESTI!

Comandați
CLOPOTE

de calitate
superioară,

la
cel mai
mare depozit
românesc
din Ardeal:

ALEXANDRU ANCA, CLUJ

Strada Regina Maria Nr. 43.

Tot aici: Policandre, Sfeșnice, Ornate și Recvizite bisericesti, Prapori, Cărți preoțești și de rugăciuni, Teatre populare și școlare, monoloage, dialoge etc.
Cereți Prețurent detaliat.

5-5